

چيروك

زه به لاجه كان

عومەر كهریم بهرنجی

ههنگاهه كانی خیراتر کرد، ههستت به ته په یه کی زور ده کرد که له ته په ی پینی زه به لاجه کان ده چوو، ئا ورت دایه وه، چهن تارماییه کی زه به لاج زاره تره کیان کردیت، تا دههات شار له ته پوتوزدا ون ده بوو تارماییه کانیش نزیکتر ده بونه وه، نهو تارماییانه له داینه صور ده چوون، له شکرینکی گرگنیان به شوینه وه بوو، له شیوه دا له زه به لاجه کان ده چوون، به لام تا زه به لاجه کان نه جولانییه، نه وان نه یاننده توانی له شوینی خویندا بجولین.. له گه ل گه یشتیه پشته زنجیره چیاکه، وچانیکتدا ئاهیکت هاته وه به بهردا، له پشت زنجیره چیاکه هه شاماتیکی زور ده تگوت شاره میروولنه مول درابوون، له رژی هه شر ده چوو تیکرا دهستیان بو ناسمان بهرز ده کرده وه ده پارانه وه. دهنگی پیاهه گه وره که هاته گویت ههستت کرد ته وای خه لکه که گوی بو شتیگ راده گرن که پیده چوو نهو دهنگه بیته دهیگوت: - "له ویدا پشوو بدهن، په ناگه یه کی نارامه، نهو درندانه له توانایاندا نییه به چیاکه دا هه لزنین، نه گه ر نزیکیش ببه وه چیاکه قوتیان دههات، به ناخی زه ویدا روده چن"

هه شاماته که هه موویان سوچه یان برد بو خواوه ند، ویستی بیارپته وه پر به گه روت هاوارت کرد دهنگت ده رنه دههات چاوت نوقاند، دهستت بهرز کرده وه له بهر خوته وه ده تگوت: - "خودایه تیناگه م نه مه کوئایی ژیا نه یان تراژیدیایه کی خویناوییه، خودایه نهو جه لادانه مان له کوئل که ره وه که به خوین سه رمه ست ده بن و گری ناخیان خاموش ده بیته"

زه به لاجه کان له چیاکه نزیک بوونه وه، دهنگیکی گه وره که له شه قار شه قار بوونی زه وی ده چوو، هه شاماته که ی راچله کاند، زه به لاجه کان به ناخی زه وی دا روجوون، ته مه کانی ده ره وینه وه، پرشنگی خور دنیای روشن ده کرده وه.

۲۰۰۰/۱۰ سلیمانی

ده مه و نیوه پویه کی هاوین بوو، به لام له زه رده په پی نیواره یه کی پایزی ده چوو، خور چرایه کی کزی بی نهوت بوو به تاقی ناسماندا هه لواسر ابوو، شار کش و خاموش له بهر ده رگای ماله ودها پالی به ده رگای هه وشه ودها بوو، خوی به که سیکی گه وره و مروئیکی بالاده زانی، له گه ل چای بهو کهوت.. له گه وره یی خوی کهوته گو مانه وه به راوردی خوی و نه وی کرد، خوی به که سیکی گرگن و بووده له دههاته پینش چاو قیزی له خوی ده کرده وه، نهو زوو ون بوو، نه ییده زانی به ره و کوی چوو به ونبوونی نهو.. ههستی به شله زانی خوی و ته وای خه لکی ده وره بهری کرد، تاکوته را خه لکی بهر چاو کهوت، به بی دهنگی ملی ریان گرتبوو، ماندو و شه کهت و شپرزه دیار بوون، وه که له خه وی غه فلهت به ناگا هاتبن، نهو خه لکه به ره و ده ره وه ی شار، به ره و پشته نهو زنجیره چیایه ی پشته شاری گرتبوو هه لدههاتن بی نه وه ی بیر له هه لاتن بکاته وه، به دوا ی نه ودها ده گه را تا به راوردی خوی له گه لیدا بکات، دهنگیک که له دهنگی نهو ده چوو دهیگوت: "به دوا ی مندا مه گه ری، برؤ شار جیبیله، گه ران به دوا ی مندا خور فیرودانه، به شوین نهو خه لکانه دابرؤ چاوه رینی چی ده که یته، خوت له که لبه ی نهو درندانه بیاریزه، زوو که هه لیبی"

له بهر خویه وه بیر له وه ده کرده وه و دهیگوت: "ده بیته نهو درندانه چیان له م شاره بویت، ده بیته وه چه ی نهو جه لادانه بن، به خوینی قوربانیه کان خوین مه ست ده کرد" ته پوتوزیکی زور له رژئاوای شاره وه سه رنجی راکیشا تا دههات نزیکتر ده بووه و شاری داده پوئشی، چای به ملاو به ولای داگنیرا چهن که سیکی له دوره وه بهر چاو کهوت، به ره و دامینی چیاکه ده رپوئشتن، به ره و لای نه وان هه لات، چهن جاریک بانگی کردن، که سیان ئا وریان نه دایه وه، وه که هیچیان به رگوی نه که وتبی به رده وام بوون له رویشتندا،